

مطالعه اثر آللوباتیکی گیاه درمنه دشتی (*Artemisia herba alba* Asso.) بر صفات جوانه‌زنی و رشد گیاهچه در دو گونه یونجه و اسپرس

فرزانه غلامی^۱، قاسمعلی دیانتی تیلکی^{*۲} و بهزاد بهتری^۱

۱- کارشناس ارشد مرتع داری، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی، نور

۲- نویسنده مسئول مکاتبات، استادیار دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی، نور

پست الکترونیک: dianatig@modares.ac.ir

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۹/۱۲/۱۵

تاریخ دریافت: ۱۳۸۹/۰۱/۱۵

چکیده

ترکیبات آللوباتیکی، فرایندهای بیوشیمیایی و فیزیولوژیکی گیاهان مجاور خود را تحت تأثیر قرار می‌دهند. گیاهی بوته‌ای و پایا می‌باشد که انتشار زیادی در مراع ایران دارد. در این مطالعه تأثیر آللوباتیکی *Artemisia herba alba* Asso. بر شاخص‌های جوانه‌زنی (درصد و سرعت جوانه‌زنی) و عامل‌های رشد گیاهچه (طول ریشه‌چه و ساقه‌چه، وزن تر و خشک گیاهچه) در دو گونه *L.* و *Medicago sativa* L. و *Onobrychis sativa* L. مورد بررسی قرار گرفت. غلظت‌های مورد استفاده انسانس ۱۰۰ ppm، ۳۰۰ ppm و ۵۰۰ ppm در مقایسه با تیمار شاهد (آب مقطر) بود. ED₅₀ و ED₉₀ در ارتباط با عدم جوانه‌زنی (مقیاس پروبیت) در مقابل غلظت انسانس (مقیاس لگاریتم) با استفاده از منحنی (dose-response) محاسبه شد. نتایج نشان داد، طول ریشه‌چه و شاخص بینه در سطح ۱۰٪ و طول ساقه‌چه و وزن تر گیاهچه در سطح ۵٪ تفاوت معنی‌دار آماری را تحت تنش آللوباتی دارند. سطح غلظت ۷۰۰ ppm کمترین میزان طول ریشه‌چه، وزن تر گیاهچه و شاخص بینه را نشان داد. در این بررسی با استفاده از کروماتوگرافی گازی، ۳۲ ترکیب شناسایی شد که artemisia ketone و cis-pinocarveol بالاترین میزان ترکیب انسانس را داشتند. به طور کلی، افزایش سطح انسانس سبب کاهش عامل‌های رشد و جوانه‌زنی در گونه *Onobrychis sativa* L. و *Medicago sativa* L. شد. به نظر می‌رسد- cis-pinocarveol به عنوان یک ترکیب ترپنی و Myrcene به عنوان ۱,8-cineole و trans-sabinene hydrate از کروماتوگرافی گازی، نقش مهمی در ایجاد اثر آللوباتیکی گیاه *Artemisia herba alba* دارد.

واژه‌های کلیدی: انسانس، آللوباتی، ترپن، منوترپن، cis-pinocarveol، Artemisia ketone

(Ballester *et al.*, 1982; Rafiqul Hoque *et al.*, 2003) این مواد به غلظت آنها بستگی دارد

مقدمه

تأثیر مستقیم مواد شیمیایی آزاد شده از یک گیاه بر روحی گیاه دیگر را آللوباتی می‌گویند (Fitter, 2003). تأثیر

بخش‌های شرقی، مرکزی و غرب منطقه شمال خراسان و شرق گلستان در ارتفاعات بین ۱۵۰۰ تا ۲۰۰۰ متر با *Medicago sativa* را به همراه درمنه مشاهده نمود (مصدقی، ۱۳۸۲). گونه *Onobrychis sativa* بیشتر در اقلیم سرد و خشک گسترش دارد (سنگل، ۱۳۶۸)، این گونه در منطقه ایران - توران در فلور نیمه استپی دیده می‌شود، در فلور استپی نیز به صورت خیلی کمیاب وجود دارد. در فلور جنگلهای خشک از منطقه ایران توران یونجه و اسپرس به همراه درمنه وجود دارد (مقدم، ۱۳۷۹). گزارش‌های متعددی نشان می‌دهد که گونه‌های مختلف درمنه مانند *A. annua*, *A. tridentata*, *Artemisia absinthium*, *A. princeps* و *A. californica* دارای خاصیت آللوپاتیک هستند (Rice, 1994; lydon, 1997) به بررسی اثرات گیاه *Artemisia annua* بر جوانه‌زنی و رشد گیاه خرفه پرداختند و به این نتیجه رسیدند که آرتیمیزین موجود در عصاره *Artemisia annua* اثر معنی‌داری روی بقای گیاه‌چه، جوانه‌زنی و رشد خرفه دارد. Inderjit Foy (1999) به اثرات آللوپاتیک *Artemisia vulgaris* و *Artemisia herba-alba* منجر به کاهش رشد ریشه و ساقه روی شبدر اشاره کرده‌اند. نتایج آنها نشان داد که عصاره *Artemisia vulgaris* به عنوان یک روش شبدراز اثارة کرده‌اند. آنها نشان داد که عصاره *Artemisia herba-alba* ترکیب شیمیایی غیر عادی و متغیر مطرح است (Benabdellah et al., 2006). بنابراین هدف از انجام این تحقیق بررسی اثر آللوپاتیکی گیاه درمنه دشتی بر دو گونه اینکه ترکیبات شیمیایی انسانس این گیاه نیز مورد بررسی قرار گرفت.

مانند بازدارندگی رشد و جوانه‌زنی، بازدارندگی تقسیم و رشد طولی سلول، بازدارندگی رشد القاء شده توسط جیبرلین یا اکسین، بازدارندگی تنفس و فتوسترن، بازدارندگی روزنه، تغییر تراویی غشا و بازدارندگی فعالیت آنزیم‌ها را بر عهده دارند (Narwal & Tauro, 1996). ترکیبات آللوپاتیک جزء مواد ثانویه گیاهی و یا محصولات فرعی متابولیکی گیاهان بوده و شامل ترپنها، تانهای، آکالولئیدها، فلاونوئیدها، کوئینونها و فنل‌ها می‌باشند (Oudhia, 1999; Tongma et al., 1998). تولید آللوکیمیکال‌ها بوسیله گیاهان نوعی تنش محسوب می‌شوند که رشد و نمو گیاهان را تحت تأثیر قرار می‌دهند. بنابراین گیاهانی که در مجاورت با گونه‌های دارای توان آللوپاتیکی قرار می‌گیرند، همواره در معرض نوعی تنش زیستی قرار دارند (Min et al., 2003). تنش‌های محیطی در گیاهان موجب بروز یک سری تغییرات مورفولوژیکی و فیزیولوژیکی می‌شوند (اسفندياری و همکاران، ۱۳۸۷). اثر آللوپاتیکی برخی از گونه‌ها شناخته شده می‌باشد بررسی بیش از ۲۶۰ گونه از جنس‌های *Artemisia* مشخص کرد که این جنس شامل بسیاری از متابولیسم‌های ثانویه همانند ترپنoidها، فلاونوئیدها، کومارین‌ها، ژلیکوسیدها، استروئیدها و پلی آسیتیلینزها می‌باشد (Tan et al., 1998).

گیاهان جنس *Artemisia* با داشتن ماده‌ای به نام آرتیمیزین (Artemisinin) دارای خاصیت آللوپاتی می‌باشند (Cutler, 1988). در ایران حدود ۳۴ گونه درمنه وجود دارد. درمنه دشتی (*Artemisia herba-alba*) گیاهی پایا به ارتفاع ۲۵-۵۰ سانتی‌متر و گونه غالب منطقه ایران - توران می‌باشد. در داخل این منطقه جامعه‌های مختلفی از درمنه دشتی همراه با گونه‌های مختلف وجود دارد. در

که در آن، n تعداد بذرها جوانه زده در زمان t و t تعداد روزها از زمان شروع آزمون می‌باشد (Panwer & Bhardwaj, 2005). طول ریشه‌چه و ساقه‌چه با خطکش (Abdul- Baki VI) به روش (VI) (Anderson, 1973) اندازه‌گیری و شاخص بنیه (VI) به صورت زیر محاسبه گردید:

$$VI = (RL + SL) \times GP$$

که در آن RL طول ریشه‌چه، SL طول ساقه‌چه و GP درصد جوانه‌زنی می‌باشد. درصد بازدارندگی و یا تحریک‌پذیری سطوح مختلف انسانس با استفاده از فرمول زیر محاسبه شد (Amoo et al., 2008):

$$I = \frac{100(R_2 - R_1)}{R_1}$$

که در آن I درصد بازدارندگی یا تحریک پذیری، R_1 پاسخ شاهد و R_2 پاسخ تیمار می‌باشد. برای بدست آوردن وزن خشک گیاه‌چه‌ها، نمونه‌ها در آون با دمای ۶۰ درجه سانتیگراد به مدت ۴۸ ساعت گذاشته، سپس با استفاده از ترازوی دیجیتال وزن گیاه‌چه‌ها اندازه‌گیری شدند (Suyama et al., 2007).

داده‌های غیر نرمال و درصدی با استفاده از تبدیلهای زاویه‌ای و آرک سینوس به داده‌های نرمال تبدیل و آنالیز واریانس با استفاده از نرم‌افزار MSTAT-C انجام شد. تفاوت بین میانگین‌ها با استفاده از آزمون چند دامنه‌ای دانکن انجام شد. تجزیه پروبیت (Probit) جهت بررسی میزان عدم جوانه‌زنی در ارتباط با افزایش غلظت انسانس، توسط نرم‌افزار SPSS (نسخه ۱۷) انجام گردید. مقادیر ED₅₀ و ED₉₀ (به عنوان دُزهای تاثیر گذار بر عدم جوانه‌زنی ۵۰ و ۹۰ درصد از بذور) با استفاده از منحنی dose-response محاسبه شد.

مواد و روشها

این مطالعه در دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تربیت مدرس انجام شد. قسمتهای هوایی گیاه درمنه دشتی از غرب مراغع استان گلستان جمع‌آوری شد. این منطقه دارای اقلیم نیمه‌خشک با میانگین بارش سالانه ۵۵۶ میلی‌متر و میانگین دمای سالانه ۱۸ درجه سانتی‌گراد در ۳۶° ۵۰' شمالی و ۲۹° ۵۴' شرقی واقع شده است. گیاه درمنه پس از جمع‌آوری و جداسازی برگ‌ها، در سایه به دلیل جلوگیری از هدرفت انسانس خشک و سپس آسیاب شد. برای تهیه انسانس از دستگاه کلونجر استفاده شد. آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با دو فاکتور غلظت انسانس (سطوح صفر، ۱۰۰ ppm، ۳۰۰ ppm و ۵۰۰ ppm) و دو گونه *Onobrychis sativa* و *Medicago sativa* انجام شد. سه تکرار ۵۰ تایی از بذر گونه‌ها روی دو لایه کاغذ صافی واتمن ۴۲ داخل پتری‌دیش‌های دارای قطر ۱۰ سانتی‌متر قرار گرفت، کاغذهای صافی هر دو روز یکبار تعویض شد تا مانع از تجمع انسانس در محیط بذر شود (Rehman et al., 1996). بذرها زمانی جوانه زده محسوب می‌شدند که طول ریشه‌چه در آنها به ۲ میلی‌متر می‌رسید (Hardegree & Van Vactor, 2000) کترل شده ژرمناتور با دمای تناوبی ۱۵-۲۵ درجه سانتی-گراد، رطوبت نسبی ۹۵٪ و تناوب نوری ۸ ساعت روشنایی و ۱۶ ساعت تاریکی قرار گرفتند (ISTA, 1985). روشنایی داخل ژرمناتور توسط لامپ‌های فلورسانس (۲۵۰۰ لوکس) تأمین شد (Qian et al., 2009). با توجه به آخرین روز شمارش، درصد جوانه‌زنی برای هر تیمار محاسبه شد. سرعت جوانه‌زنی (GS) با استفاده از رابطه زیر محاسبه گردید:

$$GS = \sum_{i=1}^n \left[\frac{n}{t} \right]$$

نتایج

گونه‌ها در تمامی صفات بجز درصد جوانهزنی تفاوت معنی‌داری در سطح ۰/۰۵ نشان دادند. فاکتور اصلی سطوح انسانس نیز در صفات طول ریشه‌چه و شاخص بنیه در سطح ۰/۰۱ و طول ساقه‌چه و وزن تر گیاه‌چه در سطح ۰/۰۵ تفاوت معنی‌دار آماری را نشان دادند.

جدول ۱، نتایج تجزیه واریانس برای دو گونه *Onobrychis sativa* و *Medicago sativa* تحت سطوح مختلف غلظت اسانس را برای صفات مورد بررسی نشان می‌دهد. براساس داده‌های این جدول، فاکتور اصلی

جدول ۱- تجزیه واریانس برای درصد جوانهزنی، سرعت جوانهزنی، میانگین طول ساقه‌چه و ریشه‌چه (میلی‌متر) شاخص بنیه و وزن تر و خشک گیاه‌چه (میلی‌گرم) در دو گونه *Onobrychis sativa* و *Medicago sativa* و تحت سطوح مختلف اسانس گیاه *Artemisia herba alba*

میانگین مریعات									منابع تغییر آزادی درصد جوانهزنی
وزن تر گیاه‌چه (mg)	وزن خشک گیاه‌چه (mg)	شاخص بنیه	میانگین طول ریشه‌چه (mm)	میانگین طول ساقه‌چه (mm)	سرعت جوانهزنی (روز)	درصد جوانهزنی	درجه آزادی		
۳۲۶۰۴***	۱۰۶۸***	۱۶۶۲/۸۶**	۸۹۷/۰۸**	۱۳۷/۴**	۶/۸۲*	۵۸/۸	۱	گونه	
۴۸۹/۶*	۵/۶	۹۹۵۰/۹۶**	۹۰/۶**	۷/۲*	۰/۴۱	۱۱/۴۶	۴	سطوح اسانس	
۱۲۹	۳/۷۸۳	۳۷۳/۴۵	۲۱/۶۷	۱/۰۴۹۱	۱/۶۷	۶۹/۴۶	۴	گونه×اسانس	
۱۵۴/۸	۳/۱۳	۱۴۴۵/۸۸	۱۲/۵۶	۲/۰۵	۱/۱۴	۳۷/۷۳	۲۰	اشتباه	
۵۲	۳۴	۲۵	۴۲	۳۳/۱	۸/۷	۷/۵	درصد ضریب تغییرات		
و به ترتیب در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد معنی‌دار									

ریشه‌چه، وزن تر و خشک گیاه‌چه و شاخص بنیه در گونه *Onobrychis sativa* میانگین بالاتری نشان داد که به لحاظ آماری نیز معنی‌دار بود (جدول ۲).

مقایسه میانگین بین دو گونه نشان داد که سرعت جوانهزنی و طول ساقه‌چه در *Medicago sativa* میانگین بالاتری نسبت به گونه *Onobrychis sativa* داشت. طول

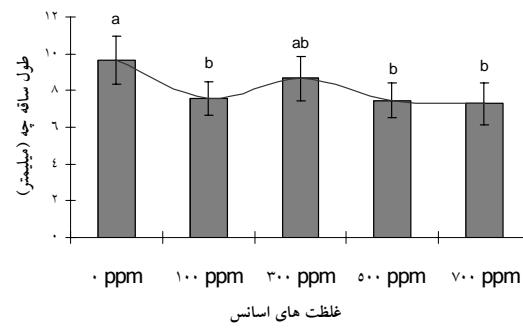
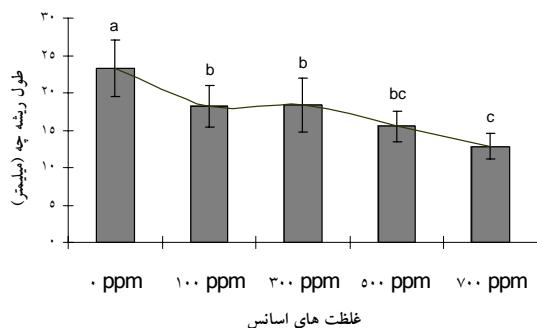
جدول ۲- مقایسه میانگین اثرات اصلی گونه‌های *Onobrychis sativa* L. و *Medicago sativa* L. و روی خصوصیات جوانهزنی و رشد گیاه‌چه

گونه‌ها	صفات							
	درصد جوانهزنی	سرعت جوانهزنی (روز)	طول ریشه‌چه (mm)	طول ساقه‌چه (mm)	وزن خشک گیاه‌چه (mg)	وزن تر گیاه‌چه (mg)	شاخص بنیه	
<i>Medicago sativa</i>	۸۴/۸ a*	۱۳/۵۷ a	۱۲/۱ b	۱۰/۲۵ a	۱/۳۳ b	۳۴ b	۱۹۰/۹۴ b	
<i>Onobrychis sativa</i>	۸۲ a	۱۲/۶۱ b	۲۳/۱ a	۵/۹ b	۱۳/۳ a	۱۰۰/۹ a	۲۳۷/۹۹ a	

* میانگین در هر ستون با حرف متفاوت از لحاظ آماری در سطح ۰/۰۵ معنی‌دار می‌باشد.

طول ساقه‌چه در شاهد بود، که به جز سطح ۳۰۰ ppm با بقیه سطوح تفاوت معنی‌داری را نشان داد.

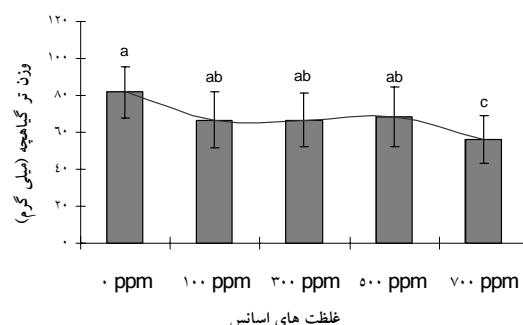
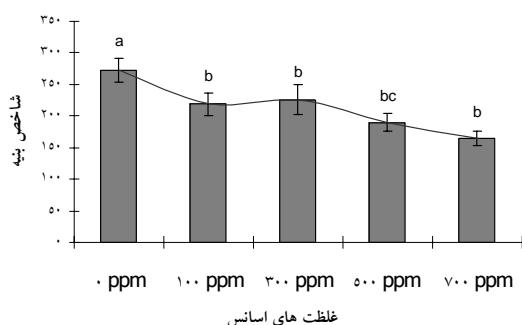
تفاوت غلظت‌های مختلف اسانس در تغییرات طول ساقه‌چه و ریشه‌چه (شکل ۱) نشان داد که بالاترین مقدار

شکل ۱- تغییرات طول ساقه‌چه و ریشه‌چه (میلی‌متر) در دو گونه *Onobrychis sativa* و *Medicago sativa* در غلظت‌های مختلف اسانس گیاه درمنه دشتی

اثر سطوح غلظت‌های مختلف اسانس *Onobrychis sativa* در سطوح مختلف غلظت‌های اسانس در شکل ۲ ارائه شده است. بر این اساس وزن تر گیاه‌چه به جز در سطح ۷۰۰ ppm در بقیه سطوح غلظت تفاوت معنی‌داری با هم‌دیگر نشان ندادند. اما تغییرات شاخص بنیه در سطوح مختلف اسانس درمنه دشتی نشان داد. با افزایش سطح اسانس این شاخص نیز کاهش می‌یابد، ولی در سطوح ۳۰۰ ppm، ۱۰۰ ppm و ۵۰۰ ppm تفاوت معنی‌داری بین سطوح اسانس مشاهده نشد.

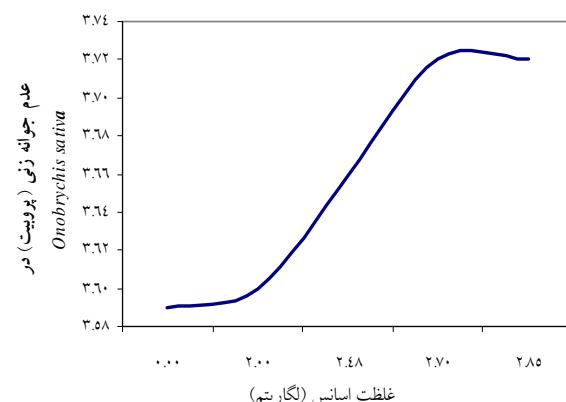
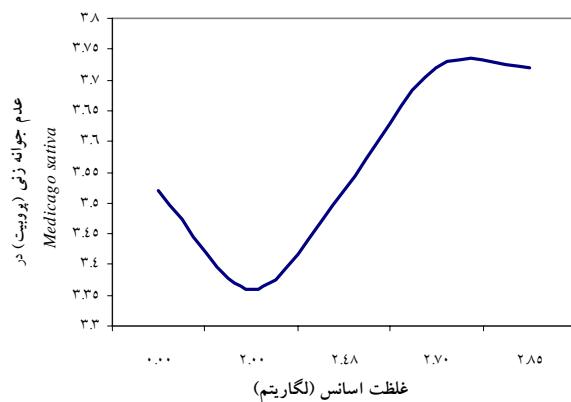
اثر سطوح غلظت‌های مختلف اسانس بر تغییرات طول ریشه‌چه نشان داد که بالاترین مقدار این صفت در شاهد بود، که با سطوح دیگر غلظت، تفاوت معنی‌داری نشان داد. اثر سطوح ۷۰۰ ppm، ۱۰۰ ppm، ۳۰۰ ppm و ۵۰۰ ppm تفاوت معنی‌داری در طول ریشه‌چه نشان ندادند. در حالی که سطح ۷۰۰ ppm کمترین میزان طول ریشه‌چه را داشت که به لحاظ آماری (۰/۰۵) با سطوح ۱۰۰ ppm و ۳۰۰ ppm و صفر (شاهد) معنی‌دار بود. تغییرات وزن تر گیاه‌چه و شاخص بنیه در دو گونه *Medicago sativa* و

شکل ۲- تغییرات وزن تر گیاه‌چه (میلی‌گرم) و تغییرات شاخص بنیه در دو گونه *Onobrychis sativa* و *Medicago sativa* در غلظت‌های مختلف اسانس گیاه درمنه دشتی

افزایش غلظت، این میزان روند نزولی به خود می‌گیرد. مقادیر ED_{50} و ED_{90} برای گونه *Medicago* به ترتیب 1694 ppm و 3049 ppm و برای گونه *Onobrychis* به ترتیب 1750 ppm و 2150 ppm با استفاده از منحنی شکل ۵ محاسبه شد.

منحنی dose-response برای دو گونه نشان داد (شکل ۳) با افزایش میزان غلظت انسانس، روند از بین رفتن جوانهزنی بذهای در گونه *Onobrychis* افزایش می‌یابد، ولی در گونه *Medicago* افزایش غلظت انسانس تا غلظت 100 ppm سبب افزایش جوانهزنی شده و با

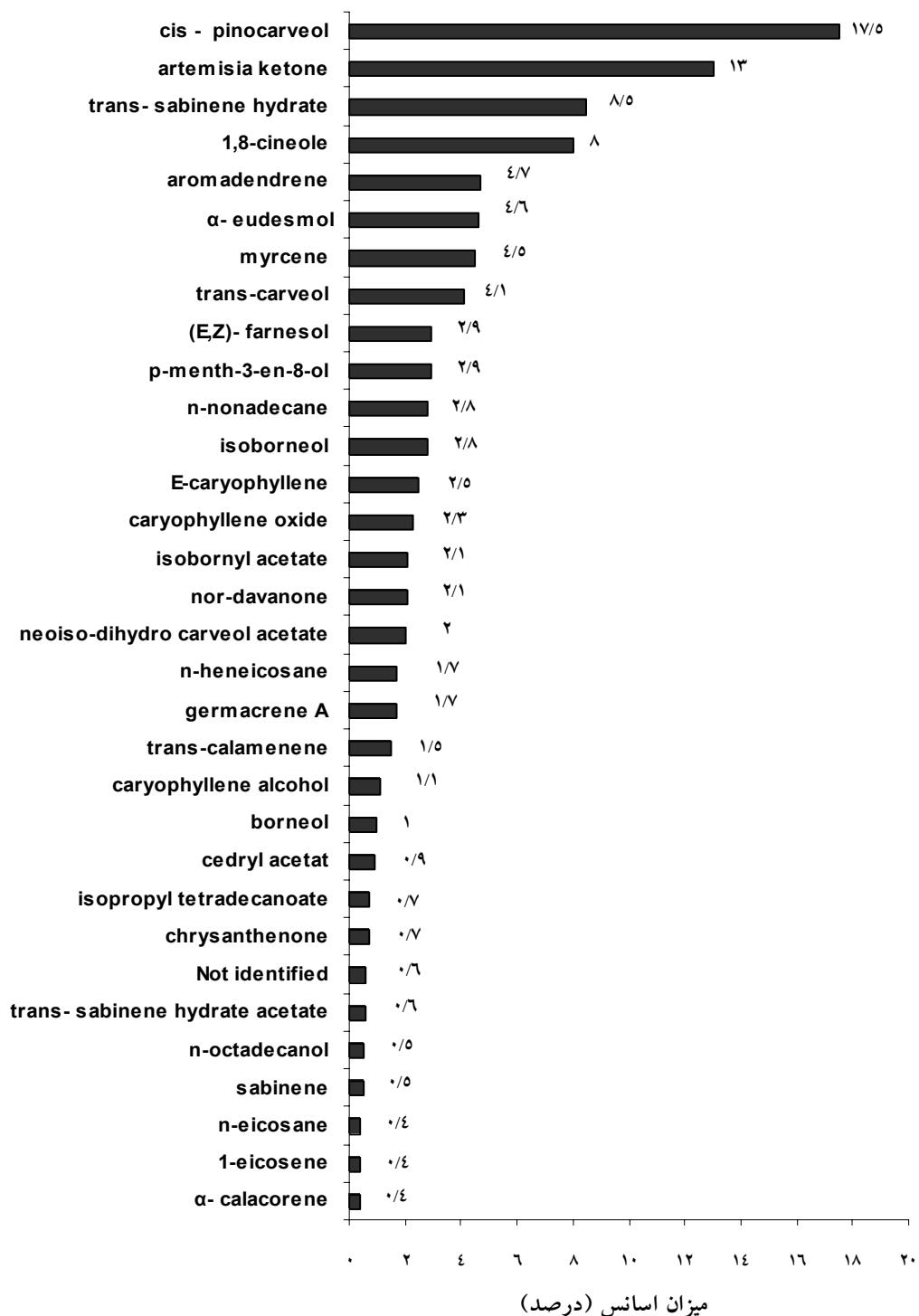
شکل ۳ - منحنی dose-Response برای عدم جوانهزنی (مقیاس پروبیت) در مقابل غلظت انسانس (مقیاس لگاریتم) برای دو گونه *Medicago sativa* و *Onobrychis sativa*

نشان دادند و اثر تحریک‌پذیری رشد در هیچکدام از صفات مورد بررسی مشاهده نشد. بالاترین درصد بازدارندگی در غلظت 700 ppm مشاهده شد.

جدول ۳ میزان اثرات بازدارندگی و تحریک‌پذیری صفات مختلف نسبت به شاهد نشان می‌دهد. طبق این جدول غلظت‌های مختلف انسانس تنها اثرات بازدارندگی

جدول ۳- درصد بازدارندگی رشد در غلظت‌های مختلف انسانس در گونه‌های *Onobrychis sativa* و *Medicago sativa* در صفات طول ریشه‌چه، طول ساقه‌چه، وزن تر گیاهچه و شاخص بنیه در مقایسه با شاهد

غلظت انسانس (ppm)	درصد بازدارندگی نسبت به شاهد				
	شاخص بنیه	وزن تر گیاهچه	طول ساقه‌چه	طول ریشه‌چه	
۱۰۰ ppm	-۲۰	-۲۲	-۲۲	-۲۲	-۲۲
۳۰۰ ppm	-۱۷	-۲۲	-۱۰	-۱۰	-۲۱
۵۰۰ ppm	-۳۰	-۱۹	-۲۳	-۲۳	-۳۳
۷۰۰ ppm	-۴۰	-۴۴	-۲۵	-۲۵	-۴۵

شکل ۴- درصد و نوع ترکیبات شناسایی شده در اسانس گیاه *Artemisia herba-alba* با استفاده از دستگاه کروماتوگرافی گازی

دشتی در الجزیره معرفی کردند. همچنین Hudaib و Aburjai (۲۰۰۶) β -thujones و α را ترکیب اصلی اسانس در منطقه لبنان دانستند. در این بررسی مهمترین ترکیب cis-pinocarveol بود که ۱۷/۵ درصد اسانس گیاه درمنه دشتی را تشکیل داده بود.

Benabdelah و همکاران (۲۰۰۶) که به بررسی ترکیبات اسانس گیاه درمنه دشتی پرداخته بودند، به اثر بازدارندگی اسانس گیاه درمنه در اثر کم کردن سازوکار کاهش هیدروژن اشاره نمودند. در بیشتر شاخص‌های رشد تفاوت معنی‌داری بین شاهد و گیاه‌چه‌های تحت سطوح تنش آللوپاتی وجود داشت. با افزایش سطح اسانس این اثرات منفی شدیدتر شد. میزان تأثیرپذیری از سطوح مختلف اسانس در شاخص‌های جوانه‌زنی (درصد و سرعت جوانه‌زنی) تفاوت معنی‌داری نشان ندادند که می‌توان به مقاومت این دو گونه لگوم اشاره نمود. علت این مقاومت احتمالاً به دلیل داشتن میزان کافی آلبومین در بذر و دو گونه *Medicago sativa* و *Onobrychis sativa* دانست که در مراحل اولیه رشد وابسته به این ذخیره بوده است. با توجه به ورود ترکیبات اسانس به داخل سلول‌ها و ویژگی بازدارندگی اسانس درمنه Benabdelah *et al.*, (2006) این عامل سبب کاهش سازوکارها و فعل و افعالات درون سلولی شده و باعث کاهش طول ریشه‌چه و ساقه‌چه و در نتیجه کاهش شاخص بنیه و وزن ترکیب گیاه‌چه شده است.

طیف وسیعی از ساختارهای بیولوژیکی فعال در گیاهان جنس درمنه تولید می‌شود (Marco & Barbera, 1990). لازم به توضیح است که Ahmed و همکاران (۲۰۰۴) نشان دادند که ۵ ترکیب از منوترين‌ها و ۷ ترکیب از سیسکویترين‌های لاكتون در

نتایج تجزیه اسانس *herba-alba Artemisia* با استفاده از کروماتوگرافی گازی (GC/Mass) در شکل ۴ ارائه شده است. براین اساس ۳۲ ترکیب مختلف در اسانس این گیاه مشاهده شد. ترکیب cis – pinocarveol ($C_{10}H_{16}O$) میزان درصد ترکیب اسانس را دارا شد. سپس α -cineole ($C_{10}H_{16}O$) artemisia ketone ($C_{10}H_{16}O$) با ۱۳ درصد، α -calacorene ($C_{10}H_{18}O$) trans- sabinene hydrate ($C_{10}H_{18}O$) با ۸/۵ درصد و ۱,۸-cineole ($C_{10}H_{18}O$) با ۸ درصد در مرتبه بعد قرار گرفتند. کمترین درصد مربوط به n-eicosane ($C_{20}H_{40}$) eicosene-۱ ($C_{15}H_{20}$) و β -thujone ($C_{20}H_{42}$) بود.

بحث

آزاد شدن ترکیبات آللوپاتیک در محیط، مانع جوانه‌زنی و رشد گیاهان دیگر می‌شود (Kil *et al.*, 2000). در طول این بررسی مشخص شد که اسانس درمنه دشتی بر جوانه‌زنی و شاخص‌های رشد گیاه‌چه‌های دو گونه لگوم تأثیر کاهشی داشتند. این نتایج با یافته‌های Kil و همکاران (2000) در مورد خصوصیت آللوپاتی *Artemisia lavandulifolia* بر چندین گونه گیاهی مطابقت داشت. آنها نیز کاهش جوانه‌زنی و رشد ریشه‌چه و ساقه‌چه را در ۵ گونه گیاهی مشاهده کردند. نوع ترکیبات اسانس گیاه درمنه دشتی با توجه به فصل رویش و مکان رویشی متفاوت می‌باشد. در این بررسی ۳۲ ترکیب شناسایی شد که یک ترکیب شناخته شده نبود. در این خصوص Lawrence (1988) مهمترین ترکیب در اسانس گیاه درمنه دشتی در مراکش را Davanone ($C_{15}H_{24}O_2$) دانست. در حالی که Benabdelah و همکاران (۲۰۰۶) β -thujone ($C_{10}H_{16}O$) را مهمترین ترکیب در ترکیب اسانس درمنه

- Ahmed, A.A., El-Moghazy, S.A., El-Shanawany, M.A., Abdel-Ghani, H.F., Karchesy, J., Sturtz, G., Dalley, K. and Pare, P.W., 2004. Polyol Monoterpene and Sesquiterpene Lactones from the Pacific Northwest Plant *Artemisia suksdorfii*. Journal of Natural Products, 67: 1705-1710.
- Amoo, S.O., Ojo, A.U. and Van Staden, J., 2008. Allelopathic potential of *Tetrapleura tetraplera* leaf extracts on early seedling growth of five agricultural crops. South African Journal of Botany, 74: 149-152.
- Ballester, A., Vieitez, A.M. and Vieitez, E., 1982. Allelopathic potential of *Erica vagans*, *Calluna vulgaris* and *Daboecia cantabrica*. Journal of Chemical Ecology, 8: 851-857.
- Benabdellah, M., Benkaddour, M., Hammouti, B., Bendahhou, M. and Aouniti, A., 2006. Inhibition of steel corrosion in 2 M H₃PO₄ by *Artemisia*. Applied Surface Science, 252 : 6212-6217.
- Cutler, H.G., 1988. Biologically active natural products, potential use in agriculture, ACS Symposium Series, 380 p.
- Fitter, A., 2003. Making allelopathy respectable. Science, 301: 1337-1338.
- Hardegree, S.P. and Van Vactor S.S., 2000. Germination and emergence of primed grass seeds under field and simulated-field temperature regimes. Annals of Botany, 85: 379-390.
- Hassanpouraghdam, M.B., Tabatabaei, S.J., Nazemiyeh, H., Vojodi, L., Aazami, M.A. and Mohajjal Shoja, A., 2008. *Chrysanthemum balsamita* (L.) Baill. a forgotten medicinal plant. Medicine and Biology, 15: 119 - 124.
- Hudaib, M. and Aburjai, T., 2006. composition of the essential oil from *Artemisia herba-alba* grown in Jordan. Journal of Essential Oil Research, 18: 301-304.
- Inderjit, K. and Foy, C.L., 1999. Nature of interference mechanisms of mugwort (*Artemisia vulgaris*). Weed Technology, 13: 176-182.
- ISTA, 1985. International Seed Testing Association. ISTA Handbook on Seedling Evaluation.
- Kil, B.S., Han, D.M., Lee, C.H., Kim, Y.S., Yun, K.Y. and Yoo, H.G., 2000. Allelopathic Effects of *Artemisia lavandulaefolia*. Korean Journal Ecology, 23: 149-155.
- Lawrence B.M., 1991. Armoiseoil Natural flavor and fragrance materials, in perfumer, flavorist (Eds) essential oils 1988-1991, allured Publishing Corporation, Carl stream, IL, 52 p.

قسمت‌های هوایی گونه *Artemisia suksdorfii* دارای اثرات آللوباتکی می‌باشد. به نظر می‌رسد - cis artemisia pinocarveol و Myrcene و trans- sabinene hydrate ketone (C₁₀H₁₆) به عنوان ترکیبات منوترپنی که درصد بالایی از انسان را تشکیل دادند، نقش مهمی در ایجاد اثر آللوباتکی این گیاه داشته‌اند. ضمن اینکه منوترپن 1,8 cineole نیز به عنوان یک ترکیب مهم آللوباتکی شناخته شده است (Hassanpouraghdam et al., 2008) شواهد نشان داده است که ترپنها مانع از طویل شدن سلول و تقسیم زیستی آنها می‌شود (Muller & Hague, 1967). Germacrene A (C₁₅H₂₄) aromadendrene ترکیبات (sesquiterpenes) نیز به عنوان ترکیبات سیسکویترپن (C₁₅H₂₄) در انسان گیاه شناسایی شدند که طبق مطالعات Narayan و همکاران (۱۹۹۴) به عنوان بازدارنده جوانه‌زنی و رشد شناخته شده می‌باشد.

منابع مورد استفاده

- اسفندیاری، ص.، حسن لی، ع.، فرشادفر، م. و صفری، ۵. ۱۳۸۷ مقایسه عملکرد و صفات فیزیولوژیکی ۵ گونه یونجه یکسانه در شرایط دیم استان کرمانشاه. تحقیقات ژنتیک و اصلاح گیاهان مرتعدی و جنگلی ایران. ۱۶: ۲۹۴-۲۸۵.
- سندگل، ع.، ۱۳۸۶. اصول تولید و نگهداری بذر گیاهان مرتعدی و علوفه‌ای، انتشارات موسسه تحقیقات جنگلهای و مرتعی، تهران، ۱۰۸ صفحه.
- مصدقی، م.، ۱۳۸۲. مرتعدی در ایران، انتشارات آستان قدس رضوی، مشهد، ۳۳۳ صفحه.
- مقدم، م.، ۱۳۷۹. مرتعدی و مرتداری، انتشارات دانشگاه تهران، ۴۷۰ صفحه.
- Abdul-Baki, A.A. and Anderson, J.D., 1973. Vigor determination in soybean seed by multiple criteria. Crop Science, 13: 630-633.

- Rafiqul Hoque, A.T.M., Ahmed, R., Uddin, M.B. and Hossain, M.K., 2003. Allelopathic effect of different concentrations of water extracts of *Acacia auriculiformis* leaf on some initial growth parameters of five common agricultural crops. *Pakistan Journal of Agronomy*, 2: 92-100.
- Rehman, S., Harris, P.J.C., Bourne, W.F. and Wilkin, J., 1996. The effect of sodium chloride on germination and the potassium and calcium content of *Acacia* seeds. *Seed Science and Technology*, 25: 45-57.
- Rice, E.L., 1994. *Allelopathy*. 2nd ed. N.Y. Academic Press.
- Suyama, H., Benes, S.E., Robinson, P.H., Getachew, G., Grattan, S.R. and Grieve, C.M., 2007. Biomass yield and nutritional quality of forage species under long-term irrigation with saline sodic drainage water: field evaluation. *Animal Feed Science and Technology*, 135: 329-345.
- Tan, R.X., Zheng, W.F. and Tang, H.Q., 1998. Biologically active substances from the genus *Artemisia*. *Planta Medica*, 64, 295-302.
- Tongma, S., Kobayashi, K. and Usui, K., 1998. Allelopathic activity of Mexican sunflower (*Tithonia diversifolia*) in soil. *Weed Science*, 46: 432-437.
- Lydon, J., Teasdale, J.R. and Chen, P.K., 1997. Allelopathic activity of annual worm wood (*Artemisia annua*) and the role of artemisinin. *Weed Science*, 45: 807-811.
- Marco, J.A. and Barbera, O. 1990. Natural products from the genus *Artemisia*. *Studies in Natural Products Chemistry*, 7: 201-264.
- Min, A., Liu, D.L., Johnson, I.R. and Lovett, J.V., 2003. Mathematical modelling of allelopathy: II. The dynamics of allelochemicals from living plants in the environment. *Ecological Modelling*, 161: 53-66
- Muller, W.H. and Hague, R., 1967. Volatile growth inhibitors produced by *Salvia leucophylla*: effect on seedling anatomy. *Bull. Torrey Botany Club*, 94:182-191.
- Narayan, C. Baruah, J.C., Sarma, N.C., Barua, S.S. and Ram, P.S., 1994. Germination and growth inhibitory sesquiterpene lactones and a flavone from *Tithonia diversifolia*. *International Journal of Plant Biochemistry*, 36: 29-36.
- Narwal, S.S. and Tauro, P., 1996. Allelopathy in pests management for sustainable agriculture. Preceding of the International Conference on Allelopathy, Vol. I, New Delhi, India, Septembe, 5: 67-76.
- Oudhia, P. 1999. Studies on allelopathy and medicinal weeds in chickpea field. *International Chickpea and Pigeonpea Newsletter*, 6 : 29-33.
- Qian, H., Xu, X., Chen, W., Jiang, H., Jin, Y., Liu, W. and Fu, Z., 2009. Allelochemical stress causes oxidative damage and inhibition of photosynthesis in *Chlorella vulgaris*. *Chemosphere*, 75: 368-375.

Study of allelopathic effect of *Artemisia herba alba* Asso. on seed germination and seedling growth of *Onobrychis sativa* L. and *Medicago sativa* L.

F. Gholami^{*1}, G.A. Dianati Tilaki² and B. Behtari¹

1 -M.Sc., Faculty of Natural Resources, Tarbiat Modares University, Noor, I.R.Iran

2^{*} - Corresponding author, Assis. Prof., Faculty of Natural Resources, Tarbiat Modares University
Noor, I.R.Iran. E-mail: dianatig@modares.ac.ir

Received: 04.04.2010

Accepted: 05.03.2011

Abstract

Allelopathic compounds influence biochemical and physiological processes of their adjacent plants. *Artemisia herba alba* is a shrub and perennial plant which has widely distributed in Iran rangelands. Allelopathy effects of different concentrations of essential oils of the species on germination percentage, speed germination and growth parameters (root and shoot length, fresh and dry weight) of *Medicago sativa* and *Onobrychis sativa* were studied. The concentrations were 100, 300, 500 and 700 ppm compared with distilled water as control treatment. ED₅₀ and ED₉₀ values were calculated using dose response curves for Not-germinated (probit scale) against essential oil concentration (log scale). Results showed significant differences between the treatments on root length and vigor index at 0.01 probability level, shoot length, and fresh weight at 0.05 probability level. The treatment level of 700 ppm showed the lowest root length, fresh weight and vigor index. Thirty two combinations were identified by gas chromatography in which cis-pinocarveol and artemisia ketone showed the highest level. Increment of the essential oil concentrations decreased seedling growth parameters and germination percentage in *Medicago sativa* and *Onobrychis sativa*. It seems cis –pinocarveol as terpenes composition and artemisia ketone, trans-sabinene hydrate, 1,8-cineole and Myrcene as monoterpenes compositions, that constituted a high percentage of the essential oil of the species, have a major role in the development of allelopathic effects of *Artemisia herba alba*.

Key words: Allelopathy, *Artemisia ketone*, Cis –pinocarveol, Essential oil, Monoterpenes, Terpene.